

Č. 9238.

Lesnictví. — Řízení před nss-em: I. Na povolení výjimky podle § 4 zák. č. 82/18 z předpisů §§ 2 a 3 téhož zák. stran mýcení lesa nemá strana právního nároku. — II. »Rozhodnutí« podle § 2 zák. o ss anebo pouhý akt přípravný?

(Nález ze dne 4. května 1931 č. 12.685/28.)

Prejudikatura: Boh. A 7499/28.

Věc: Josef F. v U. proti ministerstvu zemědělství o mimořádnou lesní těžbu a přeměnu lesa na pastvinu.

Výrok: Stížnost se jednak odmítá jako nepřipustná, jednak zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l žádal podáním došlým dne 14. července 1927 k župnímu úřadu v Košicích o povolení, aby směl svoji lesní parcelu D., zapsanou v poz. kn. prot. obce K. č. 2332 vykáceti a prodati na pastvinu. Župní úřad v Košicích nařídil správě lesního okresu v M., aby o žádosti konala šetření a podala dobrozdání. Na základě provedeného šetření a podaného dobrozdání předložil župní úřad žádost min. zeměd.

Min. zeměd. vyřídilo nař. výnosem žádost tu v ten smysl, že nevyhovuje žádosti o povolení mimořádné lesní těžby a přeměny lesa na pastvinu z toho důvodu, že k povolení mimořádné lesní těžby není veřejných důvodů, jaké má na mysli § 4 zák. č. 82/18, a že půda lesa, jenž se má přeměnit, je absolutní lesní půdou, nezpůsobilou na trvalou pastvinu. Současně nařídilo min. zeměd., aby bylo provedeno potřebné zalesnění na jaře 1928 pod následky lesopolicijního přestupku dle pokynů správy lesního okresu v M. a během roku 1928 byl vyhotoven a ke schválení předložen nový hospodářský plán.

Rozhoduje o stížnosti podané do tohoto výnosu, uvážil nss toto:

Nař. výnos skládá se ze dvou částí. V první části nevyhovuje se žádosti st-lově o povolení mimořádné lesní těžby a přeměny lesa na pastvinu, ve druhé části zabývá se žal. úřad otázkou zalesnění st-lově lesní parcely. Pokud jde o tuto druhou část, namítá st-l jednak nekompetenci žal. úřadu k výroku o zalesnění v I. instanci, jednak vytýká vadnost řízení. Nss musil především zkoumati, zda ona druhá část nař. výnosu je rozhodnutím či opatřením ve smyslu § 2 zák. o ss. Jsouť předmětem kognice nss-u jen rozhodnutí neb opatření správních úřadů, t. j. akty vrchnostenské, jimiž se individuální právní situace autoritativně určují nebo nově zakládají, mění nebo ruší. Výroky, které nemají takové povahy, nepodléhají tedy přezkoumání nss-em a to ani tehdy, byly-li vysloveny správním úřadem.

Z celého obsahu cit. výroku vyplývá, že žal. úřad nechtěl ve věci zalesnění sám judikátně rozhodovati, nějakou právní situaci sám určiti neb založiti, nýbrž naopak, že předpokládal, že nejprve ve věci konáno bude příslušné šetření a že teprve na základě provedeného šetření rozhodne kompetentní instance. Jde tu tedy zřejmě o přípravný akt, v němž zároveň dává se instrukce podřízené instanci, jak ve věci má postupovati. Potom arciť vymyká se zmíněný výrok ve příčině zalesnění podle

toho, co právě dovozeno, z kognice nss-u, i bylo stížnost brojící proti tomuto výroku odmítnouti jako nepřipustnou.

Co pak týče se prvé části nař. výnosu, v níž žal. úřad nevyhověl žádosti st-lově o povolení mimořádné lesní těžby a přeměny lesa na pastvinu, sluší především konstatovati, že žal. úřad pokládal žádost st-lem podanou za žádost, aby povoleny byly výjimky z ustanovení §§ 2 a 3 zák. o prozatímní ochraně lesů ze 17. prosince 1918 č. 82 Sb. To plyne zřejmě z dikce, že nevyhovuje se žádosti o povolení mimořádné těžby dřeva a z toho, že zamítnutí žádosti odůvodňuje se dovoláním § 4 cit. zák.

Že by žal. úřad neprávem posoudil žádost st-lovu podle cit. zákona, stížnost netvrdí. Namítá však st-l jednak, že odůvodnění je nedostatečné, ježto nejsou udány veřejné důvody, pro které žádosti nelze vyhověti, jednak, že žádosti bylo vyhověti, ježto jsou dány důvody, pro které zákon povolení takové připouští.

V § 1 cit. zák. se stanoví, že majitelé lesů, kteří nehospodaří podle pevných hospodářských plánů, jsou povinni každé mýcení ohlašovati měsíci napřed. Ustanoveními §§ 2—3 jest pak dispozice majitele lesa s lesním majetkem ve příčině mýcení co do stáří a plochy lesních porostů omezena. V § 4 stanoví pak zákon, že výjimky z ustanovení §§ 2 a 3 může min. zeměd. případ od případu z důvodů veř. připustiti. Na povolení takové není však — jak nss již vyslovil — právního nároku. Podle § 44 j. ř. poukazuje se zde na nář. Boh. A 7499/28. Při názoru v nálezu tom vysloveném setrval nss i v daném případě. Neměl-li však st-l právního nároku, aby žádosti jeho bylo vyhověno a mimořádná těžba lesní vykácením celé parcely lesní byla mu povolena, pak ovšem zamítnutím žádosti té nebylo nezákonně zasaženo do subj. jeho práv, a nemohlo býti shledáno, že by se byl žal. úřad dopustil nezákonnosti, když žádost jeho zamítl, ani vady, když zamítavé rozhodnutí blíže, uvedením určitých skutečností, neodůvodnil. — — —

č. 9239.

Vyvlastnění. — Stavební ruch: * Uplatnění nároku na zrušení vyvlastňovacího nálezu podle § 8 zák. č. 20/20 není vázáno lhůtou § 10 zák. č. 45/22.

(Nález ze dne 4. května 1931 č. 12.712/30.)

Prejudikatura: Boh. A 3151/24, 7429/28.

Věc: Československý stát (vojenská správa) proti zemskému úřadu v Praze o zrušení vyvlastňovacího nálezu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výměrem osp-é na Smíchově z 26. srpna 1920 byly vyvlastněny podle zák. č. 20/20 manželům Ing. Josefu a Marii S. pozemky č. . . . . v B. ve prospěch mno za tím účelem, aby na každém z těchto pozemků byl postaven jeden obytný dům. Zároveň bylo ve vyvlastňovacím nálezu ustanoveno, že žadatel, to jest mno, musí se stavbou začítí nejdéle do 6 měsíců ode dne, kdy vyvlastňovací nález nabude moci práva, a to pod následky uvedenými v § 8 cit. zák. Vyvlastnění toto bylo